

ЗАКОН за Държавна агенция "Разузнаване"

Обн., ДВ, бр. 79 от 13.10.2015 г., в сила от 1.11.2015 г., доп., бр. 105 от 30.12.2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 103 от 28.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм., бр. 17 от 26.02.2019 г., изм. и доп., бр. 51 от 5.06.2020 г., изм., бр. 69 от 4.08.2020 г., бр. 84 от 6.10.2023 г., в сила от 6.10.2023 г., бр. 94 от 4.11.2025 г.

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Този закон урежда устройството, дейностите и функционирането на Държавна агенция "Разузнаване", наричана по-нататък "Агенцията", и статуса на нейните служители.

Чл. 2. (1) Държавна агенция "Разузнаване" е служба за сигурност, непосредствено подчинена на Министерския съвет.

(2) Държавна агенция "Разузнаване" е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище в София, а председателят на Агенцията е първостепенен разпоредител с бюджет.

(3) Държавна агенция "Разузнаване" участва в дейността на разузнавателните общности на организацията на Северноатлантическия договор (НАТО) и на Европейския съюз (ЕС).

Чл. 3. (1) Държавна агенция "Разузнаване" придобива, обработва, анализира, изготвя оценки и прогнози, съхранява и предоставя разузнавателна информация при условията и по реда на този закон.

(2) Разузнавателна информация по смисъла на този закон е всяка придобита от Агенцията информация за чужди страни, организации и лица или за свързани с тях български организации и лица, която е от значение за националната сигурност на Република България.

Чл. 4. Дейността на Държавна агенция "Разузнаване" се осъществява въз основа на следните основни принципи:

1. спазване на Конституцията, законите и международните договори, по които Република България е страна;
2. зачитане и гарантиране на правата на човека и основните свободи;
3. защита на информацията и на източниците за придобиването ѝ;
4. обективност и безпристрастност;
5. сътрудничество с гражданите;
6. политически неутралитет;

7. съчетаване на тайни и явни форми и способности на работа.

Чл. 5. На Държавна агенция "Разузнаване" не се възлагат задачи от вътрешнополитически характер.

Чл. 6. Върху дейността на Държавна агенция "Разузнаване" се упражнява контрол от предвидените в Конституцията и този закон органи.

Глава втора

ФУНКЦИИ И ДЕЙНОСТИ. ОРГАНИЗАЦИЯ, СПОСОБИ И СРЕДСТВА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕТО ИМ

Чл. 7. Функциите на Държавна агенция "Разузнаване" са:

1. защита на националната сигурност и интересите на Република България, свързани с националната сигурност;

2. информационно-аналитичното осигуряване за предотвратяване, разкриване и противодействие на вреди в областта на националната сигурност, външната политика, икономиката и защитата на конституционно установения ред;

3. осъществяване съдействие на органите по чл. 11 за реализиране приоритетите на Република България в областта на националната сигурност, външната политика, икономиката и защитата на конституционно установения ред.

Чл. 8. Дейностите на Държавна агенция "Разузнаване" са:

1. (доп. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) придобиване, съхраняване, обработване, обобщаване, анализиране и предоставяне на разузнавателна информация, включително за хибридни атаки и за асиметрични рискове и заплахи;

2. осъществяване на разузнавателни операции;

3. проучване и подбор на кандидати за служители;

4. проучване на кандидати за служители и на служителите с цел установяване на надеждността им за работа с класифицирана информация и издаване на разрешения за достъп до класифицирана информация;

5. закрила на служителите и на лицата, които сътрудничат или са сътрудничили на Агенцията, както и на бившите служители на Агенцията;

6. защита и охрана на обектите, предоставени на Агенцията за или във връзка с изпълнение на дейността ѝ;

7. обезпечаване на сигурността на задграничните представителства на Република България при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет;
8. разработване и поддържане в готовност за изпълнение на план за мобилизация, военновременен план, план за привеждане от мирно във военно положение и поддържане на мобилизационен резерв;
9. информационен обмен и взаимодействие с други държавни органи;
10. сътрудничество със сродни чуждестранни органи и служби;
11. проучване на кандидати за изпълнители на обществени поръчки, свързани с достъп до класифицирана информация относно Агенцията, дейността и служителите ѝ, с цел издаване на разрешения за достъп и удостоверения за сигурност;
12. (доп. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) създаване и поддържане на оперативен отчет и самостоятелен оперативен архив;
13. (изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) изграждане и поддържане на собствена автоматизирана информационна система за събиране, обработване, съхраняване, ползване и обмен на информация;
14. (изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) разработване и използване на криптографски ключове, средства и системи за защита на информацията съгласно закона и в рамките на своята компетентност;
15. създаване и организиране на самостоятелно звено за осъществяване на електронните комуникации и криптографската сигурност между Агенцията и задграничните представителства на Република България и други ведомства;
16. (нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) организиране и осъществяване на собствени комуникации за разузнавателни цели и за обмен на информация със свои структури;
17. (предишна т. 16 – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) други дейности, определени със закон.

Чл. 9. Условията и редът за придобиване, ползване и разпореждане извън страната с имоти и движими вещи – държавна собственост, обезпечавачи осъществяването на функциите и дейностите на Агенцията, се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 10. Изпълнението на дейностите на Агенцията се осигурява чрез:

1. използване на специални разузнавателни средства на територията на Република България при условия и по ред, определени със Закона за специалните разузнавателни средства;

2. (изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) използване на оперативно-разузнавателни средства и способности извън територията на Република България при условия и по ред, определени от председателя на Агенцията;
3. привличане към сътрудничество на лица при условия и по ред, определени от председателя на Агенцията;
4. използване на юридически лица за прикрития на Агенцията, включително чрез съставяне и използване на официални документи за прикритието, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет;
5. използване на прикрития на служители на Агенцията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет;
6. (доп. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) използване на прикрития на вещи и обекти на Агенцията, включително чрез съставяне и използване на официални документи за прикритието им и отразяване на необходимите промени в електронните бази данни, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет;
7. (изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) съставяне и използване на документи за чужда самоличност и други официални документи, необходими за прикритие на служители и лица, които сътрудничат на Агенцията, изпълняващи оперативно-разузнавателна дейност, включително отразяване на необходимите промени в електронните бази данни, при условия и по ред, определени с решение на Министерския съвет;
8. (изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) разработване и използване на специална техника и системи за осигуряване на оперативно-разузнавателната ѝ дейност и за комуникация при условия и по ред, определени от председателя на Агенцията;
9. съдействие и получаване на информация от държавни органи, организации и лица;
10. защита от нерегламентиран достъп на класифицираната информация, събирана, обработвана и съхранявана от Агенцията, и защита на служебната кореспонденция.

Чл. 11. (1) Агенцията предоставя разузнавателна информация на:

1. председателя на Народното събрание;
2. президента на републиката;
3. министър-председателя и министрите;
4. други държавни органи, определени с акт на Министерския съвет.

(2) Агенцията предоставя еднаква по обем и съдържание информация на президента на републиката, на председателя на Народното събрание и на министър-председателя.

Чл. 12. Президентът на републиката може да:

1. поставя задачи на Агенцията съгласувано с министър-председателя;

2. изисква и получава информация и становища от председателя на Агенцията по въпроси, свързани с отбраната и националната сигурност;

3. се запознава и да взема отношение по годишния доклад за дейността на Агенцията преди внасянето му от Министерския съвет в Народното събрание за приемане.

Чл. 13. Министър-председателят:

1. поставя задачи на Агенцията;

2. изисква и получава становища от председателя на Агенцията по въпроси, свързани с изпълняваните от нея функции и дейности.

Глава трета

УСТРОЙСТВО И УПРАВЛЕНИЕ НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "РАЗУЗНАВАНЕ"

Раздел I

Органи за управление

Чл. 14. (1) (Изм. – ДВ, бр. 94 от 2025 г.) Държавна агенция "Разузнаване" се ръководи от председател, който се избира с решение на Народното събрание по предложение на Министерския съвет за срок 5 години.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 94 от 2025 г.) Председателят може да бъде преизбран на същата длъжност само за срок от още 5 години.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 94 от 2025 г.) Председателят се подпомага от трима заместник-председатели, които се назначават с решение на Министерския съвет за срок 5 години по предложение на председателя.

Чл. 15. (1) (Предишен текст на чл. 15 - ДВ, бр. 103 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм., бр. 94 от 2025 г.) За председател и заместник-председатели на Агенцията могат да бъдат избирани, съответно назначавани лица, които:

1. имат само българско гражданство;

2. имат висше образование с образователно-квалификационна степен "магистър";

3. притежават 10-годишен професионален стаж в системата за защита на националната сигурност;

4. не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията, както и не са освобождавани от наказателна отговорност за умишлени престъпления от общ характер;

5. са проверени за принадлежност към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия по Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия и резултатът от проверката е обявен по реда на същия закон;

6. не са лишени от правото да заемат определена държавна длъжност;

7. са получили разрешение за достъп до класифицирана информация с ниво на класификация "Строго секретно";

8. не членуват в политически партии или коалиции или в организации с политически цели;

9. не са еднолични търговци, съдружници, управители, прокуристи или членове на надзорни съвети, управителни съвети или съвети на директорите или в контролни органи на търговски дружества, кооперации или юридически лица с нестопанска цел, които осъществяват стопанска дейност;

10. не са наети по трудово или по служебно правоотношение, или по граждански договор, освен за осъществяване на преподавателска или научноизследователска дейност.

(2) (Нова – ДВ, бр. 103 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Обстоятелствата по ал. 1, т. 4 се установяват служебно от органа, който прави предложението.

Чл. 16. (1) Пълномощията на председателя и заместник-председателите на Агенцията се прекратяват предсрочно:

1. по тяхно искане;

2. при фактическа невъзможност да изпълняват задълженията си за повече от 6 месеца;

3. при несъвместимост с изискванията на чл. 15;

4. при тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, както и при действия, които накърняват престижа на Агенцията;

5. (изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г., бр. 84 от 2023 г., в сила от 6.10.2023 г.) при влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за противодействие на корупцията;

6. при смърт.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 94 от 2025 г.) В случаите по ал. 1 пълномощията на председателя се прекратяват с решение на Народното събрание по предложение на Министерския съвет, а на заместник-председател – с решение на Министерския съвет по предложение на председателя на Агенцията.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 94 от 2025 г.) При предсрочно прекратяване пълномощията на председателя Министерският съвет предлага в едномесечен срок на Народното събрание да избере нов председател, а при предсрочно прекратяване на пълномощията на заместник-председател председателят на Агенцията предлага в едномесечен срок на Министерския съвет да назначи нов заместник-председател.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 94 от 2025 г.) До избиране на нов председател неговите функции се изпълняват от определен от Министерския съвет заместник-председател.

Чл. 17. Председателят на Агенцията:

1. организира, ръководи и контролира изпълнението на функциите и дейностите, възложени на Агенцията;
2. представлява Агенцията;
3. съставя проект на бюджет на Агенцията и ръководи изпълнението му;
4. организира, ръководи и контролира разходването на особените финансови средства;
5. ръководи управлението на човешките ресурси и социалната политика;
6. утвърждава Етичен кодекс за поведение на държавните служители в Агенцията;
7. изготвя и представя пред Министерския съвет ежегодно до 31 март годишен доклад за дейността на Агенцията за предходната година;
8. управлява предоставените на Агенцията имоти и движими вещи – държавна собственост;
9. осъществява сътрудничество с партньорски служби на други държави, с международни органи и организации;

10. изпълнява и други правомощия, възложени му със закон.

Чл. 18. (1) В изпълнение на правомощията си председателят на Агенцията изготвя и внася проекти на подзаконовни нормативни актове за приемане от Министерския съвет и издава правилници, наредби, инструкции и заповеди.

(2) Актовете на председателя на Агенцията за подбора на кандидати за служители, за приемане на служители, както и за промяна или прекратяване на прикриващите отношения със служители, които при изпълнение на служебните си задължения заемат или са заемали длъжности в държавната администрация или са извършвали оперативно-разузнавателна дейност под друго прикритие, не подлежат на обжалване.

(3) Актовете на председателя на Агенцията за прекратяване на служебното правоотношение могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 19. (1) Председателят делегира със заповед правомощия на заместник-председателите и определя техните функции.

(2) Функциите и правомощията на председателя в негово отсъствие от страната, при невъзможност да ги изпълнява в цялост или частично или когато ползва законоустановен отпуск, се изпълняват от определен с негова писмена заповед заместник-председател за всеки конкретен случай.

Чл. 20. (1) За осъществяване на контролни функции при провеждане на държавната политика в Агенцията и с цел предотвратяване и разкриване на закононарушения, както и за повишаване на качеството и ефективността на изпълнението на възложените функции и дейности министър-председателят по предложение на председателя на Агенцията назначава инспектор.

(2) Инспекторът е на пряко подчинение на председателя на Агенцията.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) За инспектор може да бъде назначаван служител, който има висше образование, опит в областта на управлението и контрола и стаж в Агенцията не по-малко от три години.

(4) (Нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Служебното правоотношение на инспектора се прекратява:

1. по мотивирано предложение на председателя на Агенцията;

2. при фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си за повече от 6 месеца;

3. при тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, както и при действия, които накърняват престижа на Агенцията;

4. в случаите по чл. 101, ал. 1, т. 2 – 5, т. 7, т. 8, букви "а" – "г", т. 9 и т. 11 – 13.

Чл. 21. (1) Инспекторът извършва контролни и други проверки по указание на председателя на Агенцията или по свой почин по отношение на:

1. спазването на нормативните актове и заповедите на председателя на Агенцията;

2. спазването на вътрешния ред и дисциплина;
3. предотвратяването и установяването на конфликт на интереси;
4. спазването на Етичния кодекс за поведение на служителите;
5. управлението и разпореждането с материални средства;
6. условията, реда за извършването и финансовата отчетност на средствата за особени разходи;
7. условията на труд;
8. управлението на човешките ресурси;
9. спазването на основните права и свободи на човека;
10. корупционни рискове и мерките за ограничаването им.

(2) Инспекторът проучва предложенията, сигналите, жалбите и молбите, подадени от физически или юридически лица до председателя на Агенцията, и изготвя отговори по тях.

(3) Инспекторът няма правомощие да извършва финансов контрол с изключение на контрола по ал. 1, т. 5 и 6. За дейността по ал. 1, т. 5 инспекторът се подпомага от звеното за вътрешен одит на Агенцията.

Чл. 22. (1) Председателят на Агенцията има право да разпорежи на инспектора да не започва или да прекрати извършването на конкретни проверки, ако това ще доведе до достъп до данни за оперативно-разузнавателни източници, методи и средства, оперативни дейности и разузнавателни операции.

(2) В случаите по ал. 1 инспекторът има право да докладва на министър-председателя.

Чл. 23. (1) Инспекторът докладва на председателя за резултатите от извършените от него проверки и прави предложения и препоръки във връзка с тях.

(2) Инспекторът представя годишен доклад за резултатите от дейността си на министър-председателя и на председателя на Агенцията.

Чл. 24. Организацията на дейността, видовете проверки, както и условията и редът за извършването им се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 25. (1) Финансовият контрол за разходване на бюджетните средства, без особените финансови средства и разходи на Агенцията, се извършва от Сметната палата и от Агенцията за държавна финансова инспекция при

спазване изискванията на Закона за защита на класифицираната информация.

(2) Контролът по спазване на финансовата дисциплина и отчетност при разходването на бюджетните средства, включително особените финансови средства и разходи, се извършва при условия и по ред, определени от председателя на Агенцията.

Раздел II

Структура

Чл. 26. (1) Агенцията е организирана в дирекции и отдели. В дирекциите и отделите с акт на председателя на Агенцията могат да се създават и други звена.

(2) Наименованието, вътрешната организация и функциите на звената се определят с акт на председателя на Агенцията.

(3) Звената осъществяват функциите и дейностите, посочени в чл. 7 и 8, в следните направления:

1. (доп. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) разузнавателна дейност и контраразузнавателното ѝ обезпечаване на и извън територията на страната, включително провеждане на разузнавателни операции;

2. информационно-аналитична дейност;

3. управление на човешките ресурси;

4. правнонормативна дейност;

5. сигурност и защита на класифицираната информация;

6. международно сътрудничество;

7. оперативен отчет и архив;

8. финансово-счетоводна дейност;

9. стопанска дейност;

10. охранителна дейност;

11. управление при кризи и отбранително-мобилизационна подготовка;

12. информационно-техническо обслужване и компютърни системи;

13. вътрешен одит;

14. вътрешен административен контрол.

Глава четвърта

ЗАЩИТА НА КЛАСИФИЦИРАНАТА ИНФОРМАЦИЯ И ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Чл. 27. (1) Списъкът на категориите информация, подлежаща на класификация като служебна тайна, се определя със заповед на председателя на Агенцията.

(2) (Нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) При изпълнение на дейности за нуждите на Агенцията, свързани с достъп до класифицирана информация – служебна тайна, могат да се прилагат допълнителни мерки за сигурност. Видът, условията и редът за прилагане на допълнителните мерки за сигурност се определят с правилника за прилагане на закона.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 17 от 2019 г., предишна ал. 2, бр. 51 от 2020 г.) При осъществяване на правото на достъп до отнасящи се за лицето лични данни и по Закона за достъп до обществена информация Агенцията не предоставя данни за служители, лица, които ѝ сътрудничат, както и за оперативно-разузнавателните дейности на Агенцията.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Агенцията създава и поддържа собствен архив и специална картотека за съхраняване на документи, сведения и данни за чужди граждани. Документите, сведенията и данните, които се включват в архива и картотеката, както и редът за достъп до тях се определят със заповед на председателя на Агенцията.

(5) (Предишна ал. 4, доп. - ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Агенцията може да откаже предоставяне на информация за списъчния ѝ състав, за свои служители на прикритие и за лица, които ѝ сътрудничат или са ѝ сътрудничали, за да се гарантира защитата на интересите, способите и средствата за придобиване на информация.

Чл. 28. (1) В Агенцията могат да се обработват лични данни. При обработване на лични данни, свързани с дейността на Агенцията:

1. не се иска съгласието и не се информира физическото лице;

2. не се предоставят лични данни на трети лица;

3. данните се съхраняват и след приключване на обработването им в срокове, определени от администратора

на личните данни.

(2) В Агенцията могат да се обработват и лични данни, обработвани от други органи, като данните, получени по този начин, не могат да се използват за други цели освен за дейността на Агенцията. Тези данни не се препредават на трети лица.

(3) Личните данни по ал. 1 и 2 се заличават, ако вече не съществува причина за тяхното запазване съгласно закона или в изпълнение на съдебен акт.

(4) При заличаването на личните данни се вземат предвид естеството на обработваните лични данни, необходимостта от обработване до приключването на разследване или законова процедура, влизане в сила на присъда или съдебно решение, амнистия, реабилитация или изтичане на предвидената в закона давност.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 17 от 2019 г.) Администратор на лични данни е председателят на Агенцията, който възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица.

(6) Редът за обработване на лични данни се определя с акт на председателя на Агенцията.

Чл. 29. (1) На служителите на Агенцията не се издават екземпляри или копия от документите, свързани с възникване, изменение или прекратяване на правоотношенията с Агенцията, с изключение на случаите по ал. 2.

(2) На служителите на Агенцията се издават несъдържащи класифицирана информация преписи на актовете, с които се прекратяват правоотношенията им с Агенцията, както и предвидени в закон документи за реализиране на осигурителни права след прекратяване на правоотношенията с Агенцията.

Чл. 30. (1) (Предишен текст на чл. 30 – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Служителите са длъжни да опазват държавната и служебната тайна и след прекратяване на правоотношенията им с Агенцията съгласно Закона за защита на класифицираната информация.

(2) (Нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) След прекратяване на правоотношението служителите на Агенцията нямат право по собствена инициатива, без изрично разрешение на председателя на Агенцията или на оправомощено от него длъжностно лице, да търсят и осъществяват контакти с лица, станали им известни при или по повод изпълнение на оперативно-разузнавателна дейност, за което подписват декларация.

Глава пета

ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ С ОРГАНИ И ВЕДОМСТВА

Чл. 31. Координацията и взаимодействието на Агенцията с ведомства и служби за сигурност и обществен ред се осъществява чрез издаване на съвместни инструкции от председателя на Агенцията и ръководителя на съответното ведомство.

Чл. 32. (1) За изпълнение на поставените пред Агенцията задачи държавните органи и ведомствата й осигуряват безплатен достъп до информацията, с която разполагат.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 69 от 2020 г.) Агенцията ползва информация от информационни фондове на Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност" и Служба "Военно

разузнаване" по начин, непозволяващ разкриване на интереса на Агенцията, и при спазване на принципа "необходимост да се знае".

(3) Достъпът по ал. 2 се урежда със съвместни инструкции.

Чл. 33. Агенцията осъществява взаимодействие с органи на ЕС, НАТО и други международни организации и чуждестранни разузнавателни и контраразузнавателни служби на основание и в изпълнение на:

1. международни договори, по които Република България е страна;

2. актове на Министерския съвет;

3. споразумения и договорености с партньорски служби.

Глава шеста

СЛУЖИТЕЛИ НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "РАЗУЗНАВАНЕ"

Раздел I

Статус на служителите

Чл. 34. (1) Служители на Държавна агенция "Разузнаване" са:

1. държавни служители по този закон;

2. лица, работещи по трудово правоотношение.

(2) Статусът на държавните служители се урежда с този закон.

(3) Статусът на лицата, работещи по трудово правоотношение, се урежда с Кодекса на труда и този закон.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Председателят на Агенцията е орган по назначаване на държавните служители и работодател на служителите по трудово правоотношение. Той може да възложи на заместник-председателите и на служители с ръководни длъжности в Агенцията отделни свои правомощия по служебното или трудовото правоотношение с изключение на назначаването, налагането на дисциплинарни наказания по чл. 81, ал. 1, т. 3 – 5 и прекратяването на правоотношението.

(5) Председателят на Агенцията при необходимост може да определи служители по ал. 1, т. 2, които да изпълняват дейности по чл. 8.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 94 от 2025 г.) Инспекторът е държавен служител по този закон.

Чл. 35. Общата численост на служителите в Агенцията се определя с акт на Министерския съвет по предложение на председателя на Агенцията.

Чл. 36. (1) Държавните служители съобразно изпълняваните функции, притежаваната квалификация и професионален опит и заеманите длъжности изпълняват държавна служба в Агенцията в един от следните рангове:

1. разузнавачи:

а) главен разузнавач – ръководен персонал;

б) старши разузнавач – експертен персонал с контролно-аналитични функции;

в) разузнавач – експертен персонал;

г) младши разузнавач – експертен персонал;

2. сътрудници:

а) главен сътрудник – изпълнителски персонал с контролни функции;

б) сътрудник – изпълнителски персонал.

(2) Ранговете по ал. 1 могат да имат степени, отразяващи професионалните знания и опит на служителите, които се определят с правилника за прилагане на закона. Ранговете се присъждат от председателя на Агенцията.

(3) Председателят на Агенцията утвърждава класификатор на длъжностите.

Чл. 37. (1) Служителите на Агенцията нямат право да членуват в политически партии, движения или коалиции с политически цели и да предприемат действия по служба, с които да нарушават политическата си неутралност.

(2) Служителите на Агенцията не могат да извършват пропагандна и агитационна дейност в полза или във вреда на политически партии, движения или коалиции с политически цели, на синдикални организации и на кандидати за изборни длъжности.

(3) Служителите на Агенцията не могат да бъдат задължавани да декларират своите политически, религиозни или идеологически убеждения във връзка със заемането или изпълнението на службата.

(4) Служителите на Агенцията не могат да отказват изпълнение на служебни задължения по религиозни, политически и идеологически мотиви.

Чл. 38. Държавните служители в Агенцията могат да се кандидатира за президент и вицепрезидент на Републиката, за народни представители, членове на Европейския парламент от Република България, общински съветници и кметове при условия и по ред, определени със закон.

Чл. 39. (1) Служебното правоотношение с държавен служител, който е регистриран за кандидат за избран орган от политически партии или коалиции, се прекратява.

(2) Държавен служител, избран за президент, вицепрезидент, народен представител, член на Европейския парламент от Република България и кмет от независима листа, се смята в неплатен отпуск за времето на мандата му и след прекратяване на пълномощията му се осигурява заемането на предишната или на друга равностойна длъжност. В 14-дневен срок от прекратяване на пълномощията му държавният служител заявява писмено пред органа по назначаването желанието си да заеме предишната или друга равностойна длъжност.

Чл. 40. В случаите, когато по отношение на служител на Агенцията е взета мярка за неотклонение задържане под стража или той е привлечен като обвиняем, съответният орган незабавно уведомява председателя на Агенцията.

Чл. 41. Председателят на Агенцията определя вида и модела на униформеното облекло, категориите служители, които го носят, реда за предоставянето и носенето му, символите, отличителните знаци, както и принадлежности, свързани с изпълнението на служебните задължения на държавните служители.

Чл. 42. (1) Държавните служители в Агенцията не могат да изпълняват друга държавна служба, освен в случаите, определени със закон.

(2) Държавните служители не могат да извършват дейност, несъвместима със службата им в Агенцията.

(3) Несъвместимост със службата в Агенцията е налице, когато държавните служители:

1. са в непосредствена йерархическа връзка на ръководство и контрол със съпруг или съпруга, или с лице, с което се намират във фактическо съжителство;

2. са еднолични търговци, съдружници в търговско дружество, управители или изпълнителни членове на търговско дружество, търговски пълномощници, прокуристи, търговски представители, ликвидатори или синдици;

3. извършват търговска дейност;

4. работят по трудово правоотношение или по граждански договор, освен за осъществяване на преподавателска или научноизследователска дейност, след разрешение на председателя на Агенцията;

5. участват в управителни или контролни органи на търговски дружества;

б. са сътрудници или служители под прикритие на други служби за сигурност или служби за обществен ред.

(4) Не се смята за търговска дейност по смисъла на ал. 3, т. 3 притежаването на акции, участието в кооперации със земеделски земи или гори и в жилищностроителни кооперации.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Несъвместимост със службата в Агенцията не е налице в случаите, когато служителът извършва възложената му дейност при условията на прикритие, както и при участие в юридически лица с нестопанска цел.

(6) (Отм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.).

(7) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Председателят на Агенцията след получено писмено съгласие може да командирова държавния служител временно да изпълнява служба в друга администрация за срок до две години с възможност за еднократно удължаване на срока на командироването.

(8) Служител, който работи в орган или структура от системата за защита на националната сигурност, може да бъде назначен в Агенцията, ако отговаря на условията за заемане на длъжност по този закон, като не дължи възстановяване на разходите за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация.

Чл. 43. Държавните служители са длъжни да изпълняват и в извън установеното работно време задълженията, произтичащи от функциите и дейностите на Агенцията.

Раздел II

Изисквания за постъпване на служба

Чл. 44. (1) За държавни служители в Агенцията могат да бъдат назначавани български граждани, които:

1. имат висше образование – за разузнавачите, и средно образование – за сътрудниците;

2. (изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) отговарят на медицинските изисквания за годност за държавна служба в Агенцията;

3. не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията;

4. нямат наложено дисциплинарно наказание "уволнение";

5. са психологически пригодни;

6. отговарят на специфичните изисквания за заемане на длъжността, определени с акт на председателя;

7. имат разрешение за достъп до класифицирана информация – държавна тайна с ниво на класификация в съответствие със списъка по чл. 37 от Закона за защита на класифицираната информация;

8. не са упражнили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 или чл. 69 от Кодекса за социално осигуряване.

(2) На служба в Агенцията не могат да бъдат назначавани лица, чийто съпруг или лице, с което се намират във фактическо съжителство, роднина по права линия без ограничения, по сребрена линия до втора степен включително или по сватовство до втора степен включително са служители на Агенцията.

(3) (Нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Изключение от забраната по ал. 2 се допуска, когато квалификацията, знанията, уменията и опитът на лицето представляват специфична експертиза за разузнавателната дейност на Агенцията.

(4) (Нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Медицинските изисквания за годност по ал. 1, т. 2 и изискванията за психологическа пригодност по ал. 1, т. 5 се определят с акт на председателя на Агенцията.

(5) (Предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Годността по ал. 1, т. 2 се установява от:

1. военномедицинските експертни органи при условия и по ред, определени от началника на Военномедицинската академия и председателя на Агенцията;

2. (изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) медицинските експертни органи на други болници при условия и по ред, определени от ръководителя на съответното лечебно заведение и председателя на Агенцията.

(6) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Пригодността по ал. 1, т. 5 се установява при условия и по ред, определени с акт на председателя на Агенцията.

(7) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) За работа по трудово правоотношение се приемат лица, които отговарят на изискванията по ал. 1, т. 3, 6 и 7.

(8) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Стажът в Агенцията, придобит на длъжност, за която се изисква висше юридическо образование, се зачита за стаж по специалността.

Чл. 45. (1) За заемане на държавна длъжност в Агенцията се подава писмено заявление за назначаване.

(2) Към заявлението се прилагат необходимите документи за заемането на съответната длъжност, определени с правилника за прилагане на закона.

(3) Проучването и подборът на кандидатите за държавна служба и работа по трудово правоотношение в Агенцията се определят с акт на председателя.

Раздел III

Назначаване. Служебно правоотношение

Чл. 46. (1) Служебното правоотношение възниква въз основа на заповед.

(2) Заповедта по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа:

1. правното основание за назначаването;
2. имената и длъжността на лицето, което издава заповедта;
3. трите имена на назначаваното лице;
4. наименованието на длъжността, на която се назначава лицето;
5. ранга и степента, които се определят;
6. размера на основното месечно възнаграждение и допълнителните възнаграждения;
7. датата на издаване;
8. подписа на лицето, издало заповедта.

(3) В заповедта могат да се определят мястото и характерът на работата, както и допълнителни условия, свързани със спецификата на длъжността.

(4) Назначеното лице се запознава срещу подпис със заповедта по ал. 1.

Чл. 47. (1) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г., бр. 84 от 2023 г., в сила от 6.10.2023 г.) При встъпване в длъжност служителят подава декларации за несъвместимост и за имущество и интереси по чл. 49, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за противодействие на корупцията.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г., бр. 84 от 2023 г., в сила от 6.10.2023 г.) При промяна на обстоятелствата по ал. 1 служителите на Агенцията подават декларации по чл. 49, ал. 1, т. 3 и 4 от Закона за противодействие на корупцията в едномесечен срок от промяната.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 51 от 2020 г., изм., бр. 84 от 2023 г., в сила от 6.10.2023 г.) Образците на декларации по чл. 49, ал. 1, т. 1 и 3 от Закона за противодействие на корупцията, условията и редът за тяхното подаване се

определят от председателя на Агенцията.

(4) (Нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Агенцията поддържа регистър за служителите си с декларациите по ал. 1 и 2, който не е публичен.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Държавните служители не могат да участват при обсъждането, подготовката и вземането на решения, когато те или свързани с тях лица са заинтересовани от съответното решение или когато имат със заинтересованите лица отношения, пораждащи основателни съмнения в тяхната безпристрастност.

(6) (Предишна ал. 5, изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) В случаите по ал. 5 държавните служители писмено уведомяват председателя на Агенцията преди започването или по време на изпълнението на правомощието или задължението им по служба.

Чл. 48. (1) Държавният служител постъпва в Агенцията в 10-дневен срок от датата на издаване на заповедта за назначаване, което се удостоверява писмено. Служебното правоотношение възниква от деня на встъпването в длъжност.

(2) Преди постъпването в Агенцията държавният служител полага следната клетва: "Кълна се при изпълнение на службата си в Държавна агенция "Разузнаване" да спазвам Конституцията и законите на Република България и да изпълнявам добросъвестно, честно, лоялно, обективно и безпристрастно служебните си задължения."

(3) Полагането на клетвата се удостоверява с подписване на клетвен лист.

(4) Ако по уважителни причини държавният служител не положи клетва или не встъпи в длъжност в срока по ал. 1, председателят на Агенцията определя нов срок за встъпване.

Чл. 49. Ако назначеният държавен служител не встъпи в длъжност, не положи клетва или не подаде декларациите по чл. 47, ал. 1, издадената заповед за назначаване се отменя.

Чл. 50. (1) При първоначално назначаване на държавен служител в Агенцията започва да тече двегодишен срок за изпитване, считано от датата на встъпване в длъжност.

(2) Срокът за изпитване не тече, когато държавният служител е в законоустановен отпуск.

Чл. 51. (1) За всеки служител в Агенцията се съставя и води служебно дело.

(2) В служебното дело се съхраняват документи, определени с акт на председателя на Агенцията.

(3) Служителят има право да се запознае с делото си при условия и по ред, определени от председателя на Агенцията.

Чл. 52. Редът за възникване, изменение и прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители се определя с правилника за прилагане на закона.

Чл. 53. (1) Служителите се атестират чрез оценка на изпълнението на длъжността.

(2) Аттестирането се извършва по система от критерии, чрез които се оценяват постигането на предварително определени цели, степента на изпълнение на задълженията и професионалната компетентност на държавния служител.

(3) Оценката на изпълнението на длъжността на държавния служител се мотивира, като се основава на обективно установени факти и обстоятелства.

(4) Условието и редът за провеждане на атестирането се определят с правилника за прилагане на закона.

Чл. 54. Развитието в кариерата се осъществява чрез последователно преминаване в по-висок ранг, степен или длъжност по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

Чл. 55. (1) При отсъствие на държавен служител изпълнението на служебните му задължения се осъществява от друг служител, определен със заповед на председателя на Агенцията или на оправомощено от него длъжностно лице.

(2) Заповедта по ал. 1 се издава по предложение от непосредствения ръководител.

(3) Заместването се извършва със съгласието на служителя, освен в случаите на мотивирана служебна необходимост. За времето на заместването държавният служител продължава да изпълнява и досегашните си задължения.

(4) Процедурата по ал. 1 и 2 не се прилага за лица, които по длъжност са заместници на титуляря.

(5) (Доп. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Когато отсъствието е над 30 работни дни, със заповедта по ал. 1 се определя месечно възнаграждение в размер на основното месечно възнаграждение за ранга и степента на замествания служител, ако същото е по-високо.

(6) Срокът по ал. 5 не може да бъде по-дълъг от една година.

Чл. 56. (1) Председателят на Агенцията може да определи държавен служител, който да изпълнява работа по вътрешно съвместителство за срок до назначаването на служител на незаемата длъжност.

(2) Срокът по ал. 1 не може да бъде по-дълъг от 6 месеца.

(3) В случая по ал. 1 лицето получава заедно с възнаграждението си и 50 на сто от минималния размер на основното месечно възнаграждение за незаемата длъжност.

Чл. 57. При изпълнение на служебните си задължения и в обществения си живот държавните служители са длъжни да спазват Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Държавна агенция "Разузнаване".

Чл. 58. (1) Обучението, квалификацията и професионалната подготовка на служителите на Агенцията се извършват при условия и по ред, определени с акт на председателя на Агенцията.

(2) Когато нуждите на Агенцията налагат, разходите за повишаване на професионалната квалификация и преквалификация на държавния служител са за сметка на Агенцията.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Държавният служител, изпратен при условията на ал. 2 на обучение с обща продължителност повече от един месец в рамките на една календарна година, се задължава да работи в Агенцията за период от една до три години след обучението. Условията и конкретният срок се определят от председателя на Агенцията. При прекратяване на служебното правоотношение по чл. 101, ал. 1, т. 5 или 9 служителят възстановява разходите по обучението съответно на неизпълнението.

(4) Алинея 3 не се прилага в случаите на преназначаване на служителя в друга структура от системата за защита на националната сигурност.

Чл. 59. По време на службата си държавните служители са длъжни да поддържат физическата си подготовка по ред, определен с акт на председателя на Агенцията.

Чл. 60. (1) Служителите на Агенцията могат да задържат лице, което е нарушило охраната и пропускателния режим в района на охраняван обект на Агенцията.

(2) В случаите по ал. 1 незабавно се уведомяват компетентните полицейски органи.

(3) При предаване на задържаното лице на съответните полицейски органи се съставя протокол, който съдържа:

1. собствено, бащино и фамилно име на съставителя и неговата длъжност;

2. дата на съставяне на протокола;

3. дата и място на задържането;

4. описание на обстоятелствата, при които е било задържано лицето;

5. лични данни на задържаното лице;

6. обясненията или възраженията на задържаното лице, ако е направило такива;

7. собствено, бащино и фамилно име на свидетелите (ако има такива), ЕГН, постоянен или настоящ адрес и техните писмени показания.

(4) Протоколът се подписва от съставителя и се предава на полицейските органи.

(5) Преди предаване на лицето и съставяне на протокола по ал. 3 на задържаното лице се извършва медицински преглед.

Чл. 61. (1) При изпълнение на служебните си задължения държавните служители на Агенцията имат право да носят оръжие при условия и по ред, определени с акт на председателя.

(2) Служителите по ал. 1 могат да използват оръжие при абсолютна необходимост:

1. при въоръжено нападение или заплаха с огнестрелно оръжие;

2. в случаите по чл. 60, ако лицето оказва съпротива или се опитва да избяга.

(3) При използване на оръжие органите по ал. 1 са длъжни да пазят живота на лицето, срещу което е насочено, и да не застрашават живота и здравето на други лица.

(4) Органите по ал. 1 преустановяват употребата на оръжие незабавно след постигане на законната ѝ цел.

(5) След използване на оръжие органите по ал. 1 изготвят доклад.

Чл. 62. (1) При задържане на лице по чл. 60, когато това е абсолютно необходимо и задържането не може да се осъществи по друг начин, държавните служители на Агенцията могат да използват физическа сила и помощни средства, ако лицето оказва съпротива или се опитва да избяга.

(2) Помощните средства са: белезници; каучукови, пластмасови, шурмови и електрошокови палки и прибори; патрони с гумени, пластмасови и шокови куршуми; устройства за принудително спиране на превозни средства; светлинни и звукови устройства с отвличащо въздействие.

(3) Редът за употреба на помощни средства се определя с акт на председателя на Агенцията.

(4) Физическа сила и помощни средства се използват след предупреждение с изключение на случаите на внезапно нападение.

(5) Използването на физическа сила и помощни средства се съобразява с конкретната обстановка и личността на правонарушителя.

(6) При използването на физическа сила и помощни средства служителите по ал. 1 са длъжни да пазят здравето и да вземат всички мерки за опазване живота на лицата, срещу които са насочени.

(7) Използването на физическа сила и помощни средства се преустановява незабавно след постигане на законната му цел.

(8) Забранява се използването на физическа сила и помощни средства по отношение на видимо малолетни лица и бременни жени.

Раздел IV

Възнаграждения, материално, здравно и социално осигуряване на служителите

Чл. 63. Брутното месечно възнаграждение на държавните служители на Агенцията се състои от основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения.

Чл. 64. (1) Държавните служители в Агенцията получават основно месечно възнаграждение, определено съобразно техния ранг и степен.

(2) Базата за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниския ранг за държавните служители в Агенцията се определя ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България, като месечното възнаграждение се увеличава с коефициент спрямо базата, както следва:

1. за разузнавачи – не по-малко от 2,2;

2. за сътрудници – не по-малко от 1,75.

(3) Конкретният размер на основните месечни възнаграждения на държавните служители се определя от председателя на Агенцията съгласно вътрешните правила за работната заплата и разполагаемите средства по бюджета на Агенцията.

Чл. 65. (1) Към основното месечно възнаграждение на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за:

1. прослужено време – в размер 2 на сто върху основното месечно възнаграждение за всяка година стаж, но не повече от 40 на сто; при определяне на размера се взема предвид целият стаж от първа категория труд, както и приравненият към първа категория труд;

2. специфични условия на труд – при условия, по ред и в размери, определени с акт на председателя на Агенцията;

3. извънреден труд;

4. постигнати резултати в служебната дейност въз основа на оценка;

5. при ползване на платен годишен отпуск веднъж в годината при условия, по ред и в размери, определени с акт на председателя на Агенцията;

6. при други допълнителни случаи, установени в закон или акт на Министерския съвет.

(2) Допълнителното възнаграждение по ал. 1, т. 4 се изплаща на тримесечен период при условия и по ред, определени с акт на председателя на Агенцията.

Чл. 66. (1) Лицата, работещи по трудово правоотношение, получават брутно месечно възнаграждение, което се образува от заплатата за длъжност и допълнителни възнаграждения.

(2) Размерът на заплатата за най-ниската длъжност се определя въз основа на базата по чл. 64, ал. 2, като заплатата за длъжност се увеличава с коефициент спрямо базата, както следва:

1. за висше образование – не по-малко от 1,6;

2. за средно образование – не по-малко от 1,1.

(3) Лицата, работещи по трудово правоотношение, получават и допълнителните възнаграждения по чл. 65, ал. 1, т. 2, 3 и 4.

Чл. 67. (1) На служителите на Агенцията се изплащат ежемесечно порционни пари.

(2) На служителите на Агенцията се осигуряват:

1. представително или униформено облекло или левовата му равностойност;

2. лични предпазни средства, специално или работно облекло;

3. друго вещеве имущество.

(3) За извършване на дейности, свързани с вредни за здравето последици, на служителите на Агенцията се осигуряват безплатна предпазна храна и противоотрови.

(4) При преместване на работа в други населени места в случаите, определени от председателя на Агенцията, на служителите и на членовете на техните семейства се изплащат еднократно обезщетение и транспортните разходи при преместването.

(5) Пътуването на служителите и техните семейства при отиване и връщане от платен годишен отпуск на територията на страната веднъж в годината е за сметка на Агенцията.

(6) Размерът на сумите и доволствията по ал. 1 – 5 и условията и редът за предоставянето им се определят

ежегодно със заповед на председателя на Агенцията.

(7) Стойността на доволствията по ал. 1 – 5 не се облага с данъци.

Чл. 68. Служителите не получават възнаграждение, обезщетения и командировъчни средства за времето на отсъствие от работа без законово основание.

Чл. 69. (1) Служителите, както и членовете на семействата на загиналите при изпълнение на служебните си задължения държавни служители, изпаднали в тежко материално положение, се подпомагат с парични средства, които не се облагат с данък. Размерът на сумите и редът за предоставянето им се определят със заповед на председателя за всеки конкретен случай.

(2) При смърт на служител разносните за погребението се поемат от Агенцията в размер, определен от председателя на Агенцията.

Чл. 70. (1) (Предишен текст на чл. 70 – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Задължителното здравно и социално осигуряване на държавните служители е за сметка на държавния бюджет.

(2) (Нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Информацията за данъчното облагане, социалното и здравното осигуряване на държавните служители и на служителите по трудово правоотношение се предоставя на компетентните органи при условия и по ред, определени със съвместна инструкция на председателя на Агенцията, изпълнителния директор на Националната агенция за приходите и управителя на Националния осигурителен институт.

Чл. 71. Трудът на държавните служители в Агенцията се зачита като първа категория.

Чл. 72. (1) Служителите на Агенцията задължително се застраховат за сметка на държавния бюджет срещу смърт, временна неработоспособност или трайно загубена или намалена работоспособност вследствие на злополука.

(2) Председателят на Агенцията съгласувано с министъра на финансите може да определи категории служители от Агенцията, които се застраховат и за гражданска отговорност за сметка на държавния бюджет.

(3) Задължителното застраховане не е пречка за сключване на други застрахователни договори от заинтересованите служители.

Раздел V

Работно време, почивки и отпуски

Чл. 73. (1) Нормалната продължителност на работното време на служителите в Агенцията е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица.

(2) За държавните служители, които изпълняват служебните си задължения при вредни или опасни условия, се установява намалено работно време.

(3) Работното време на държавните служители се изчислява в работни дни – подневно, а за работещите на 8-, 12- или 24-часови смени – сумирано за тримесечен период.

(4) Времето за почивка на служителите, с изключение на работещите на 24-часови смени, когато им е осигурена такава, не се включва в продължителността на работното време.

(5) За държавните служители в Агенцията, извън тези по ал. 2 и работещите на смени, се установява ненормиран работен ден. Те са длъжни при необходимост да изпълняват служебните си задължения и след изтичане на редовното работно време.

(6) Работата извън редовното работно време на държавните служители се компенсира със:

1. допълнителен платен годишен отпуск за работата в работни дни и с възнаграждение за извънреден труд за работата в почивни и празнични дни – за служителите по ал. 5;

2. (доп. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) възнаграждение за извънреден труд за отработени до 50 часа на отчетен период и с допълнителен отпуск за отработеното време над 50 часа – за служителите по ал. 3, работещи на смени.

(7) Извънредният труд по ал. 6 се заплаща с 50 на сто увеличение върху основното месечно възнаграждение.

(8) Разпоредбите на ал. 1 – 6 не се прилагат при обявяване на положение на война, военно положение или извънредно положение, както и при обявяване на кризисно или бедствено положение или други извънредни ситуации, определени с правилника за прилагане на закона.

(9) Редът за разпределяне на работното време, за неговото отчитане и за компенсиране работата на държавните служители извън редовното работно време се определя с инструкция на председателя на Агенцията.

(10) Официални празници за служителите са дните, посочени в чл. 154, ал. 1 от Кодекса на труда.

(11) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) Когато официалните празници по ал. 10, с изключение на Великденските празници, съвпадат със събота и/или неделя, първият или първите два работни дни след тях са неприсъствени.

Чл. 74. (1) Държавните служители в Агенцията имат право на следните видове отпуски:

1. редовен платен годишен отпуск – в размер 30 работни дни;

2. допълнителен платен годишен отпуск – по един ден за всяка прослужена година за първа категория труд, както и за приравнения трудов стаж, но не повече от 10 работни дни;

3. допълнителен платен годишен отпуск по чл. 73, ал. 6 – до 12 работни дни;

4. допълнителен платен годишен отпуск при преместване на работа в друго населено място – в размер до три работни дни, който не може да се компенсира с парично обезщетение;

5. неплатен отпуск – до 6 месеца за целия период на държавна служба в Агенцията;

6. неплатен отпуск – за времето на провеждане на стаж по чл. 294, ал. 1 от Закона за съдебната власт;

7. неплатен отпуск – за времето на провеждане на предизборната кампания и за времето на заемане на изборна длъжност.

(2) Отпуските по ал. 1 се зачитат за трудов стаж по този закон, освен в случаите по ал. 1, т. 6.

(3) За времето на платения годишен отпуск държавните служители в Агенцията получават основното месечно възнаграждение и допълнителните възнаграждения с постоянен характер съобразно размера им към момента на започване ползването на отпуска.

(4) Забранява се компенсирането на отпуските по ал. 1, т. 1 – 3 с парично обезщетение, освен при прекратяване на служебното правоотношение.

(5) (Доп. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Служител на Агенцията, който е съпруг на дългосрочно командирован служител на Агенцията, не може да ползва неплатен отпуск по чл. 77 от Закона за дипломатическата служба, освен с разрешение на председателя на Агенцията.

(6) Редът за ползване на отпуските се определя с акт на председателя на Агенцията.

Чл. 75. (1) Държавните служители в Агенцията имат право на отпуск за работа във вредни за здравето условия, за изпълнение на обществени и граждански задължения, за временна неработоспособност, за бременност, раждане и осиновяване, за кърмене и хранене на малко дете, за отглеждане на дете, при смърт или тежко заболяване на родител, за две или повече живи деца, за приеман изпит в учебно заведение и за обучение, както и на неплатен отпуск при условията, по реда и в размерите, предвидени в Кодекса на труда.

(2) Бременните жени – държавни служители в Агенцията, се ползват от специалната закрила по Кодекса на труда.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Служителите на Агенцията ползват лечебните заведения на Министерството на отбраната, лечебните заведения на Министерството на вътрешните работи и други болници при условия и по ред, определени с актове на съответния министър и председателя на Агенцията и с акт на ръководителя на съответното лечебно заведение и председателя на Агенцията.

(4) Почивните бази, санаториалните и профилактичните заведения на Министерския съвет, Министерството на отбраната и Министерството на вътрешните работи се ползват от служителите на Агенцията при условия и по ред, определени съвместно от председателя на Агенцията и министър-председателя или съответния министър.

(5) (Нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Държавните служители на прикритие не се ползват с правата по ал. 3 и 4.

Раздел VI

Отличия и награди

Чл. 76. Служителите могат да бъдат награждавани с отличия и награди за постигнат висок професионализъм и образцово изпълнение на служебните задължения при условия и по ред, определени с акт на председателя на Агенцията.

Чл. 77. (1) Наградите са парични и предметни. Стойността на паричната или предметната награда не може да надвишава размера на основното месечно възнаграждение на служителя.

(2) Председателят на Агенцията може по своя преценка едновременно да награди с отличие и с предметна награда.

Чл. 78. За оказване на съдействие и конкретна помощ на Агенцията български граждани и граждани на друга държава могат да бъдат награждавани с почетните знаци на Агенцията и с парични или предметни награди, включително с огнестрелно оръжие.

Раздел VII

Дисциплинарна отговорност

Чл. 79. (1) Държавните служители в Агенцията, които виновно са нарушили служебните си задължения, се наказват с предвидените в този закон наказания.

(2) Дисциплинарните нарушения са:

1. неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на председателя и заместник-председателите на Агенцията и на преките ръководители;

2. неизпълнение на служебните задължения;

3. неспазване на служебните правомощия;

4. неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Агенцията;

5. неподаване в срок на декларация, предвидена в този закон;

6. превишаване на служебните правомощия или използване на служебното или прикриващото правоотношение за лична изгода или изгода на трети лица.

(3) Дисциплинарната отговорност се носи независимо от гражданската, наказателната или административнонаказателната отговорност, ако такава се предвижда.

Чл. 80. (1) Дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от пет години от извършването му.

(2) Когато дисциплинарното нарушение е и престъпление или административно нарушение, сроковете по ал. 1 започват да текат от влизането в сила на съдебния акт или на наказателното постановление.

(3) Сроковете по ал. 1 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или по отношение на него е взета мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест.

Чл. 81. (1) Дисциплинарните наказания са:

1. забележка;
2. порицание;
3. недопускане за израстване в ранг, степен или длъжност за срок от една до три години;
4. понижаване в ранг, степен или длъжност за срок от три месеца до една година;
5. уволнение.

(2) За едно и също дисциплинарно нарушение може да се наложи само едно дисциплинарно наказание.

Чл. 82. (1) Дисциплинарното наказание "уволнение" се налага задължително в следните случаи:

1. осъждане за умишлено престъпление от общ характер или лишаване от право да се заема държавна длъжност;
2. нарушаване забраната на чл. 37, ал. 1, 2 или 4;
3. нарушаване на правилата за защита на класифицираната информация, довело до нерегламентиран достъп;
4. неявяване на работа без уважителни причини в два последователни работни дни;
5. увреждане на имущество – държавна собственост, разпиляване на материали, суровини, енергия и други средства, когато са причинени значителни вреди на държавата;
6. злоупотреба с власт;

7. извършване на друго тежко дисциплинарно нарушение.

(2) В случаите на временно отстраняване от длъжност по реда на Наказателно-процесуалния кодекс за извършени умишлени престъпления от общ характер по дела, приключили с влязъл в сила съдебен акт, дисциплинарното наказание "уволнение" се налага от датата на отстраняването.

Чл. 83. (1) Дисциплинарните наказания на държавните служители се налагат с мотивирана писмена заповед на председателя на Агенцията. В случаите по чл. 81, ал. 1, т. 1 и 2 дисциплинарните наказания могат да се налагат с мотивирана писмена заповед и от оправомощени от председателя длъжностни лица.

(2) В заповедта по ал. 1 се посочват:

1. трите имена и длъжността на дисциплинарно наказващия орган;
2. дата на издаване;
3. трите имена и длъжността на наказвания държавен служител;
4. описание на извършеното от него нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го установяват;
5. служебните задължения, които са били виновно нарушени;
6. видът и размерът на наказанието;
7. правното основание за налагането му.

Чл. 84. (1) Преди налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган събира доказателствата от значение за случая.

(2) При нарушение, за което се предвижда наказание "уволнение" – след събиране на доказателствата от значение за случая, дисциплинарно наказващият орган изслушва привлечения към дисциплинарна отговорност държавен служител или приема писменото му обяснение.

(3) Когато дисциплинарно наказващият орган не е изслушал държавния служител или не е приел писменото му обяснение, съдът отменя наложеното дисциплинарно наказание "уволнение", без да разглежда делото по същество, освен ако привлеченият към дисциплинарна отговорност служител не е дал обяснения или не е бил изслушан по негова вина.

Чл. 85. (1) При определяне вида и размера на дисциплинарното наказание се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и

цялостното поведение на държавния служител по време на работата му в Агенцията.

(2) Дисциплинарното производство се провежда в отсъствие на държавния служител, когато това няма да попречи за разкриване на обективната истина, ако държавният служител:

1. не е намерен на посочения от него адрес или го е променил, без да уведоми съответния орган;

2. се намира извън пределите на Република България, без да е в законоустановен отпуск или в служебна командировка, и не е представил уважителни причини за това.

(3) При провеждане на дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание "уволнение" при условията на ал. 2 дисциплинарно наказващият орган издава заповед за налагане на наказанието и без да е изслушал привлечения към дисциплинарна отговорност държавен служител, и без да е приел писменото му обяснение.

Чл. 86. (1) Служителят на Агенцията се запознава срещу подпис със заповедта за дисциплинарно наказание, като се отбелязва датата на запознаване. При невъзможност заповедта да бъде предоставена за запознаване лично на държавния служител дисциплинарно наказващият орган изпраща препис от заповедта, несъдържаща класифицирана информация, на постоянния му адрес с препоръчано писмо с обратна разписка или с техническо средство за комуникация.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Екземпляр от влязлата в сила заповед по ал. 1 се прилага към служебното дело на държавния служител.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Заповедта за налагане на дисциплинарното наказание подлежи на изпълнение от деня на запознаването с нея от държавния служител или от деня на изпращането на препис от нея при условията и по реда на ал. 1.

Чл. 87. Заповедта за налагане на дисциплинарното наказание може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 88. (1) Дисциплинарните наказания, с изключение на уволнението, се заличават с изтичането на една година от:

1. налагането им – по чл. 81, ал. 1, т. 1 и 2;

2. изтичането на срока – по чл. 81, ал. 1, т. 3 и 4.

(2) Зачиването се извършва служебно чрез съответно отбелязване в служебното дело.

(3) (Нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Дисциплинарните наказания, с изключение на уволнението, могат да бъдат заличени предсрочно от органа по назначаването по предложение на непосредствения или по-горестоящия ръководител, ако е изтекла най-малко една втора от срока на наложеното наказание, считано от датата на запознаване със заповедта за налагане на наказанието, и държавният служител не е извършил други нарушения на служебната дисциплина.

(4) (Нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Предсрочното заличаване се извършва със заповед, която се предоставя на служителя за запознаване и се прилага към служебното му дело.

Чл. 89. Редът за провеждане на дисциплинарното производство и за налагане и изпълнение на дисциплинарите наказания се определя с правилника за прилагане на закона.

Чл. 90. (1) Държавен служител в Агенцията може да бъде временно отстранен от длъжност:

1. по реда на Наказателно-процесуалния кодекс;

2. когато срещу него е образувано дисциплинарно производство за нарушение по чл. 82, ал. 1 и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина; в този случай отстраняването се извършва от председателя на Агенцията или от оправомощено от него длъжностно лице;

3. когато се явява в състояние, което не му позволява да изпълнява служебните си задължения; в този случай отстраняването се извършва от непосредствения или по-горестоящия ръководител и продължава, докато служителят възстанови годността за изпълнение на служебните си задължения;

4. (нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) когато му бъде отнет или отказан достъп до класифицирана информация, ако заеманата длъжност изисква такъв; в този случай отстраняването се извършва със заповед на председателя на Агенцията и продължава до влизането в сила или отмяната на акта, с който е отнет или отказан достъпът до класифицирана информация.

(2) Държавният служител не получава възнаграждение за времето, през което е бил отстранен.

(3) Когато дисциплинарното производство по ал. 1, т. 2 бъде прекратено или когато не бъде наложено дисциплинарно наказание "уволнение", на държавния служител се заплаща възнаграждението за периода на отстраняването.

(4) При прекратяване на наказателното производство или при постановяване на оправдателна присъда държавният служител, който е временно отстранен от длъжност, се възстановява и му се заплаща възнаграждението за периода на отстраняването.

(5) (Нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) При отмяна на акта, с който е отнет или отказан достъп до класифицирана информация, служителят, който е временно отстранен от длъжност, се възстановява и му се заплаща възнаграждението за периода на отстраняването. Възстановяването на длъжност и изплащането на дължимото възнаграждение се извършват със заповед на председателя на Агенцията.

Раздел VIII

Имуществена отговорност на държавните служители

Чл. 91. (1) Държавните служители в Агенцията отговарят имуществено за вредите, които са причинили на държавата по непредпазливост при или по повод изпълнение на служебните си задължения.

(2) За вредите, причинени на граждани при условията на ал. 1, държавните служители в Агенцията не носят имуществена отговорност към увредения. В тези случаи държавата е длъжна да обезщети увредения за всички имуществени и неимуществени вреди съобразно общите правила на гражданското право.

(3) За вредите, причинени умишлено или в резултат на престъпление или причинени не при или по повод изпълнение на служебните задължения, отговорността на държавните служители в Агенцията се определя в съответствие с гражданския закон.

(4) Имуществената отговорност на държавните служители в Агенцията се носи независимо от дисциплинарната, административно-наказателната или наказателната отговорност, ако такава се предвижда.

Чл. 92. (1) Държавните служители в Агенцията не отговарят имуществено за вредите, които са възникнали от рискова дейност, свързана с изпълнението на служебните им задължения.

(2) Държавата и държавните служители в Агенцията не отговарят за вреди на трети лица, когато са причинени в условията на извънредни обстоятелства при осъществяване на действия, свързани със защита на националната сигурност.

Чл. 93. (1) За изплатените обезщетения за вреди, причинени на граждани от незаконни актове, действия или бездействия на органи и длъжностни лица от Агенцията, Държавна агенция "Разузнаване" има право на иск срещу служителите, които са ги причинили виновно при условията на чл. 91, ал. 1.

(2) Държавата има право на иск срещу служителите, виновно причинили вреди, при условията на чл. 91, ал. 2 за обезщетението, изплатено на увредения.

(3) Когато държавният служител е изпълнявал служебните си задължения точно, държавата отговаря за всички имуществени и неимуществени вреди, причинени от него на граждани, без да има право да търси от причинителя на вредата възстановяване на платеното от нея.

Чл. 94. (1) Държавните служители в Агенцията отговарят за претърпените загуби, но не и за пропуснатите ползи.

(2) Размерът на вредите се определя към деня на настъпването им, а ако това не може да се установи – към деня на откриването им.

Чл. 95. (1) За вреди, причинени при условията на чл. 91, ал. 1, служителят отговаря в размера на вредата, но не повече от едно брутно месечно възнаграждение за месеца, предхождащ причиняването на вредата, а ако това не може да се установи – за месеца, предхождащ откриването на вредата.

(2) За вреди, причинени при условията на ал. 1 от ръководни служители, отговорността е в размера на вредата, но не повече от три брутни месечни възнаграждения.

(3) Имуществената отговорност по чл. 91, ал. 1 не може да се търси, когато от деня на причиняване на вредата са изтекли повече от 5 години.

Чл. 96. (1) Държавните служители в Агенцията, чието служебно задължение е да събират, съхраняват, разходват или отчитат парични или материални ценности, отговарят:

1. в размера на вредата, но не повече от три брутни месечни възнаграждения;

2. за липса – в пълния размер, заедно със законната лихва от деня на причиняване на липсата, а когато това не може да се установи – от деня на откриване на липсата.

(2) Лицата, които са получили нещо без основание от причинителя на вредата или са се възползвали от увреждането по ал. 1, т. 1, дължат солидарно с причинителя на вредата връщане на полученото до размера на обогатяването. Лицата дължат връщане и на полученото по дарение от причинителя на вредата, когато дарението е със средства, извлечени от причинената вреда.

(3) Исковете по ал. 1, т. 2 и ал. 2 се погасяват с изтичане на 10-годишна давност от деня на причиняването на вредата, а когато това не може да се установи – от деня на откриването ѝ.

Чл. 97. Когато вредата е причинена от няколко лица, те отговарят в случаите на:

1. ограничена имуществена отговорност – съобразно участието на всеки от тях в причиняването на вредата, а когато това не може да бъде установено – пропорционално на брутното месечно възнаграждение; сборът на дължимите от тях обезщетения не може да надвишава размера на вредата;

2. пълна имуществена отговорност – солидарно.

Чл. 98. (1) В случаите на ограничена имуществена отговорност председателят на Агенцията или оправомощено от него длъжностно лице издава заповед за основанието и размера на отговорността на служителя.

(2) Заповедта по ал. 1 се издава в едномесечен срок от откриването на вредата, но не по-късно от една година от причиняването ѝ, а когато е причинена от ръководен служител или при извършване на отчетна дейност – в тримесечен срок от откриването ѝ, но не по-късно от 5 години от нейното причиняване. Тези срокове не текат, ако е образувано производство за осъществяване на пълна имуществена отговорност, докато производството е висящо.

(3) Ако държавният служител в едномесечен срок от връчването на заповедта писмено оспори основанието или размера на отговорността, Агенцията може да предяви срещу него иск пред съда.

(4) Ако в срока по ал. 3 задълженото лице не оспори основанието или размера на отговорността, сумата, определена със заповедта, се удържа от неговото възнаграждение в размерите, посочени в Гражданския процесуален кодекс.

(5) При прекратяване на служебното правоотношение неиздължената сума по ограничената имуществена отговорност се удържа изцяло от обезщетението и другите вземания, които задълженото лице има право да получи, а ако дължимата сума не може да се събере по този начин, вземането се събира по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(6) Лихви върху дължимите суми по заповед за реализиране на ограничена имуществена отговорност не се дължат.

(7) Събраните по заповеди за ограничена имуществена отговорност суми се внасят в приход на бюджета на Агенцията.

Чл. 99. (1) Пълната имуществена отговорност се осъществява по съдебен ред, освен ако държавният служител внесе доброволно сумата преди съдебното производство.

(2) Исковете за пълна имуществена отговорност по ал. 1 се погасяват с изтичане на 5-годишна давност, която започва да тече от деня на причиняването на вредата, а когато това не може да се установи – от деня на откриването ѝ. В тези случаи давността се прекъсва и с акт, съставен от контролен орган, от деня на връчването му на служителя.

Чл. 100. За неуредените в този раздел въпроси се прилагат разпоредбите на гражданския закон.

Раздел IX

Прекратяване на служебното правоотношение

Чл. 101. (1) Служебното правоотношение на държавния служител в Агенцията се прекратява:

1. при навършване на 63-годишна възраст;

2. (изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) при придобиване право на пенсия по чл. 69 от Кодекса за социално осигуряване – по искане на служителя или по инициатива на органа по назначаване;

3. (изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) при придобито и упражнено право на пенсия – по инициатива на органа по назначаване;

4. (доп. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) при настъпила негодност за държавна служба в Агенцията, установена при условията на чл. 44, ал. 5;

5. (изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) по писмено искане на служителя;

6. (нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) по взаимно съгласие на страните, изразено писмено; страната, към която е отправено предложението, е длъжна да вземе отношение по него и да уведоми другата страна в 10-дневен срок; в случай че тя не направи това, се смята, че предложението не е прието;

7. (предишна т. 6 – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) при съкращаване на длъжността;

8. (предишна т. 7 – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) при неявяване или отказ на служителя да заеме длъжността, на която е възстановен, в 14-дневен срок от влизането в сила на съдебното решение за отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, освен когато този срок не бъде спазен по уважителни причини;

9. (предишна т. 8 – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) при обективна невъзможност да изпълнява задълженията си поради:

а) влизане в сила на съдебен акт, с който е наложено наказание лишаване от свобода, когато изпълнението на наказанието не е отложено по реда на Наказателния кодекс, или е наложено наказание по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 от Наказателния кодекс и не е задължително налагане на дисциплинарно наказание "уволнение";

б) получаване на най-ниската обща оценка на изпълнение на длъжността при атестирането по чл. 53;

в) при отказ за издаване, при отнемане на разрешението за достъп до класифицирана информация или при отказ на държавния служител да подаде документи за проучване при условията и по реда на Закона за защита на класифицираната информация;

г) установяване на несъвместимост в случаите по чл. 42, ал. 1 и 3;

д) (изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) неефективност при изпълнение на задълженията, възложени от Агенцията – за служителите на и под прикритие;

10. (нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) при несъответствие с изискванията за заемане на длъжността, ако служителят откаже да заеме друга предложена му длъжност или ако няма подходяща незаета длъжност;

11. (предишна т. 9 – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) при налагане на дисциплинарно наказание "уволнение";

12. (предишна т. 10, изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) в периода на срока за изпитване – по инициатива на органа по назначаване след оценка на изпълнението на длъжността;

13. (предишна т. 11 – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) при смърт на държавния служител;

14. (предишна т. 12, изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г., бр. 84 от 2023 г., в сила от 6.10.2023 г.) при влязъл в сила акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за противодействие на корупцията;

15. (предишна т. 13 – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) при регистриране на държавен служител за кандидат за избран орган от политически партии или коалиции.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Служебното правоотношение на държавния служител може да бъде прекратено по инициатива на председателя на Агенцията срещу обезщетение в размер на не повече от 6-кратния размер на последното получено месечно брутно възнаграждение. В случай че служителят не приеме с писмено изявление предложението в 10-дневен срок, се смята, че то не е прието.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Прекратяване на служебното правоотношение в случаите по ал. 1, т. 7 и т. 9,

буква "г" във връзка с чл. 42, ал. 3, т. 1 се допуска само ако служителят откаже да заеме друга предложена му длъжност в рамките на притежавания ранг и степен или ако няма подходяща незаета длъжност.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Държавните служители запазват притежавания ранг при следващо назначаване на държавна служба в Агенцията.

Чл. 102. Заповедите за прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители се издават от председателя на Агенцията.

Чл. 103. (1) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Служебното правоотношение с държавния служител се прекратява от органа по чл. 102 с едномесечно предизвестие в случаите по чл. 101, ал. 1, т. 2, 3, 7 и 9. Органът по чл. 102 може да прекрати служебното правоотношение преди изтичането на срока на предизвестieto, като заплати обезщетение на държавния служител за неспазения срок на предизвестieto.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Служебното правоотношение с държавния служител се прекратява от органа по чл. 102 без предизвестие в случаите по чл. 101, ал. 1, т. 9, буква "в", т. 11, 14 и 15.

Чл. 104. (1) В случаите по чл. 101, ал. 1, т. 5 държавният служител се освобождава с писмено предизвестие до органа по чл. 102.

(2) Срокът на предизвестieto е един месец и започва да тече от деня, следващ получаването на предизвестieto. То може да бъде оттеглено до изтичането му със съгласието на органа по чл. 102.

(3) При прекратяване на служебното правоотношение по писмено искане на служителя по чл. 101, ал. 1, т. 2 заповедта се издава в срока по ал. 2.

Чл. 105. (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Държавните служители в Агенцията не могат да бъдат освобождавани от служба по време на отпуск, освен в случаите по чл. 101, ал. 1, т. 1 – 7 и т. 9, буква "а".

Чл. 106. (1) (Доп. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Служителят се запознава със заповедта за прекратяване на служебното правоотношение срещу подпис. При невъзможност за запознаване на държавния служител със заповедта препис от същата, несъдържащ класифицирана информация, се изпраща на постоянния му адрес с препоръчано писмо с обратна разписка.

(2) Служебното правоотношение се прекратява считано от датата, определена в заповедта, освен в случаите по:

1. член 101, ал. 1, т. 1 – от датата на навършване на 63-годишна възраст;

2. (нова – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) член 101, ал. 1, т. 6 – от датата, за която страните са постигнали взаимно съгласие;

3. (предишна т. 2, изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) член 101, ал. 1, т. 13 – от датата на смъртта;

4. (отм., предишна т. 3, изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) член 101, ал. 1, т. 15 – от датата на регистриране на държавния служител.

(3) Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 107. При отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение държавните служители се възстановяват на предишната или на друга равностойна длъжност и могат да я заемат, ако в двуседмичен срок от влизането в сила на съдебното решение се явят в Агенцията.

Раздел X

Обезщетения на държавните служители

Чл. 108. (1) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) При прекратяване на служебното правоотношение държавните служители имат право на еднократно парично обезщетение в размер на толкова брутни месечни възнаграждения, колкото прослужени години имат, но не повече от 20.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) При последващо прекратяване на служебното правоотношение от размера на дължимото обезщетение се приспадат толкова брутни месечни възнаграждения, колкото са получени по ал. 1.

(3) Когато държавните служители са прослужили 10 и повече години и служебното им правоотношение е прекратено на основание чл. 101, ал. 1, т. 4, размерът на еднократното парично обезщетение не може да бъде по-малък от 15 брутни месечни възнаграждения.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) При прекратяване на служебното правоотношение при условията на ал. 3, когато прослуженото време е по-малко от 10 години, но не по-малко от три години, еднократното парично обезщетение е в размер 10 брутни месечни възнаграждения.

(5) При прекратяване на служебното правоотношение след прослужени 10 и повече години държавните служители имат право на еднократно допълнително вещесто имущество или на левовата му равностойност.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Алинеи 1 и 5 не се прилагат при прекратяване на служебното правоотношение по чл. 101, ал. 1, т. 11 и 14.

(7) При смърт на държавен служител обезщетенията по ал. 1 – 5 се изплащат общо на наследниците му.

Чл. 109. (1) За определяне размера на еднократното парично обезщетение при освобождаване се вземат предвид прослужените години без приравнения трудов и служебен стаж.

(2) При освобождаване поради пенсиониране на прослужилите последните 13 години и 4 месеца като държавни служители размерът на обезщетението се определя от сбора на:

1. прослужените години в Агенцията;

2. годините на приравнения трудов и служебен стаж към първа категория труд.

Чл. 110. При незаконно прекратяване на служебното правоотношение държавните служители в Държавна агенция "Разузнаване" имат право на обезщетение в размер на brutното им месечно възнаграждение, определено към момента на прекратяването, за времето, през което са останали без работа, но за не повече от 6 месеца. Когато през това време са работили на по-нископлатена работа, те имат право на разликата във възнагражденията.

Чл. 111. (1) На държавните служители, претърпели телесна повреда при или по повод изпълнение на служебните си задължения, се изплаща еднократно парично обезщетение в размер 10 brutни месечни възнаграждения при тежка телесна повреда и 6 brutни месечни възнаграждения при средна телесна повреда.

(2) На преживелия съпруг, децата и родителите на загинали при или по повод изпълнение на служебните си задължения държавни служители се изплаща еднократно парично обезщетение на всеки от тях в размер 12 brutни месечни възнаграждения.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 51 от 2020 г.) Видът на причинената телесна повреда се определя от военномедицинските експертни органи по чл. 44, ал. 5, т. 1, а обстоятелствата, при които е причинена или при които държавният служител е загинал, се удостоверяват от прекия ръководител.

(4) В случаите на смърт на лицата по ал. 2 се изплаща и обезщетението по чл. 108, ал. 1.

Чл. 112. Еднократните парични обезщетения по този закон се изплащат на базата на brutното месечно възнаграждение, определено към датата на прекратяване на служебното правоотношение, на отстраняване от длъжност или на установяване на събитието по чл. 111, което включва:

1. основното месечно възнаграждение;

2. допълнителни месечни възнаграждения за прослужено време, за специфични условия на труд.

Чл. 113. Обезщетенията по чл. 108 и 111 не подлежат на облагане с данък.

Глава седма

ОТЧЕТНОСТ И КОНТРОЛ

Чл. 114. (1) Народното събрание осъществява контрол върху дейността на Агенцията чрез постоянна комисия.

(2) На комисията не се предоставя информация относно организацията, средствата и способите при изпълнение на специални задачи, осъществени чрез оперативно-разузнавателна дейност, и за служители и лица, които сътрудничат на Агенцията.

(3) При упражняване на контрол върху дейността на Агенцията заседанията на комисията са закрити.

Чл. 115. Председателят на Агенцията информира комисията по чл. 114, ал. 1 по въпроси за дейността на Агенцията по искане на председателя на Народното събрание, на председателя на комисията или по своя инициатива.

Чл. 116. (1) Народното събрание установява специални правила за сигурност за работата, съхранението и достъпа до класифицирана информация, получена от комисията при осъществяване на контрол върху

дейността на Агенцията.

(2) Специалните правила за сигурност по ал. 1 се съгласуват с председателя на Агенцията.

(3) Не се допуска предоставяне на достъп до класифицирана информация, получена от комисията при осъществяване на контрола върху дейността на Агенцията, по какъвто и да е повод на лица, които не са членове на тази комисия.

Чл. 117. (1) Председателят на комисията запознава председателя на Народното събрание с приетите от нея решения в резултат на упражнения контрол върху дейността на Агенцията.

(2) Председателят на Народното събрание информира президента на републиката и министър-председателя за решенията на комисията.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Действия при изпълнение на служебни задължения" са действия или бездействия, които съставляват изпълнение на задължения, произтичащи непосредствено от заеманата длъжност.

2. "Действия по повод изпълнение на служебни задължения" са действия или бездействия, които не съставляват изпълнение на задължения, произтичащи непосредствено от заеманата длъжност, но ги предхождат или следват по време и са в пряка причинна връзка с тях.

3. "Семейство" са съпрузите и ненавършилите пълнолетие техни деца, ако не са встъпили в брак.

4. "Особени финансови средства и разходи" са отпусканите и използвани от Агенцията бюджетни средства и имущество за специални цели, свързани с националната сигурност.

5. "Служебна тайна" е информацията, създавана или съхранявана от Агенцията, която не е държавна тайна, нерегламентираният достъп до която би се отразил неблагоприятно на интересите на държавата или би увредил друг правнозащитен интерес.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. (1) Държавна агенция "Разузнаване" е правоприменик на активите, пасивите, архива и другите права и задължения на Националната разузнавателна служба.

(2) Правоотношенията със заварените на служба военнослужещи в Националната разузнавателна служба се преобразуват в правоотношения на държавен служител на Държавна агенция "Разузнаване", считано от датата на влизане в сила на закона.

(3) С влизането в сила на закона заварените трудови правоотношения на лицата, работещи по трудово правоотношение, се уреждат при условията и по реда на чл. 123 от Кодекса на труда.

(4) До влизането в сила на акта по чл. 64, ал. 3 и чл. 65, ал. 2 на лицата по ал. 2, съответно ал. 3, се заплащат досегашните възнаграждения.

(5) Заварените към датата на влизане в сила на закона военнослужещи от Националната разузнавателна служба запазват получавания размер на основно месечно и допълнителни възнаграждения, докато това е по-изгодно за тях.

§ 3. Стажът, придобит по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и по Кодекса на труда от служителите по § 2, ал. 2 и 3, се зачита за работа при един и същ работодател, съответно орган по назначаване, включително при изплащане на дължимите обезщетения при прекратяване на правоотношенията с Агенцията.

§ 4. Прослуженото време на кадрова военна служба по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и на свръхсрочна военна служба по Закона за всеобщата военна служба в Народна република България (отм., ДВ, бр. 112 от 1995 г.) се зачита за стаж в Агенцията при определяне размера на дължимите обезщетения по този закон.

§ 5. Образованите преписки за търсене на дисциплинарна или имуществена отговорност срещу служителите се приключват по досегашния ред.

§ 6. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 35 от 2009 г.; изм., бр. 74, 82, 93 и 99 от 2009 г., бр. 16, 88, 98 и 101 от 2010 г., бр. 23, 48, 99 и 100 от 2011 г., бр. 20, 33 и 38 от 2012 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 1 и 98 от 2014 г. и бр. 14, 24 и 61 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 29, ал. 1 думите "Националната разузнавателна служба" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване".

2. В чл. 41 думите "директорът на Националната разузнавателна служба" се заменят с "председателят на Държавна агенция "Разузнаване".

3. В чл. 70, ал. 2 след думите "Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "и държавните служители по Закона за Държавна агенция "Разузнаване".

4. В чл. 125, ал. 1 думите "директорът на Националната разузнавателна служба" се заменят с "председателят на Държавна агенция "Разузнаване".

5. В допълнителната разпоредба в § 1, т. 1в думите "Националната разузнавателна служба" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване".

§ 7. В Закона за защита на класифицираната информация (обн., ДВ, бр. 45 от 2002 г.; изм., бр. 5 и 31 от 2003 г., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр. 17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57, 95 и 109 от 2007 г., бр. 36, 66, 69 и 109 от 2008 г., бр. 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16 и 88 от 2010 г., бр. 23, 48 и 80 от 2011 г., бр. 44 и 103 от 2012 г., бр. 52 и 70 от 2013 г., бр. 49 и 53 от 2014 г., бр. 14 и 61 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В допълнителните разпоредби в § 1, т. 1 думите "Национална разузнавателна служба" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване".

2. В приложение № 1 към чл. 25 в раздел II, т. 5 се създава изречение второ: "Установъчни данни или данни, можещи да спомогнат за установяване на служители на Държавна агенция "Разузнаване", които извършват оперативно-разузнавателна дейност."

§ 8. В Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 1 и 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 26 от 2007 г.; изм., бр. 31, 46, 53, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 19, 26, 43, 49, 58, 59, 62, 96, 97, 98 и 100 от 2010 г., бр. 9, 60, 99 и 100 от 2011 г., бр. 38, 60, 94, 101 и 102 от 2012 г., бр. 4, 15, 20, 23 и 106 от 2013 г., бр. 1, 18, 35, 53, 54 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 48, 54 и 61 от 2015 г.) в чл. 40, ал. 2 след думите "Министерството на вътрешните работи" се поставя точка и запетая и се добавя "пострадалите при изпълнение на служебните си задължения държавни служители по Закона за Държавна агенция "Разузнаване"; пострадалите при изпълнение на служебните си задължения офицери и сержанти по Закона за Националната служба за охрана".

§ 9. В Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (обн., ДВ, бр. 73 от 2010 г.; изм., бр. 88 от 2010 г., бр. 26 и 43 от 2011 г., бр. 44 и 73 от 2012 г., бр. 66, 68 и 70 от 2013 г., бр. 53 и 98 от 2014 г. и бр. 14 и 56 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2, ал. 1, т. 1 думите "Националната разузнавателна служба (НРС)" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване" (ДАР)".

2. В чл. 78, ал. 1 в текста преди т. 1 след абривиатурата "ДАНС" се добавя "ДАР", а думите "НРС и НСО" се заменят с "офицерите и сержантите от НСО".

§ 10. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41 и 61 от 2007 г., бр. 33, 43, 54, 69, 98 и 102 от 2008 г., бр. 6, 17, 19, 80, 92 и 93 от 2009 г., бр. 15, 41, 50, 54 и 87 от 2010 г., бр. 19, 35, 54 и 80 от 2011 г., бр. 29, 32, 38, 45, 47, 53, 77, 82 и 99 от 2012 г., бр. 15, 24, 27, 28, 66 и 109 от 2013 г., бр. 49, 53, 98 и 105 от 2014 г. и бр. 35, 61 и 62 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 3:

а) в изречение първо след думите "министъра на вътрешните работи" съюзът "и" се заменя със запетая и след думите "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "и председателя на Държавна агенция "Разузнаване";

б) в изречение второ след думите "министърът на вътрешните работи" съюзът "и" се заменя със запетая и след думите "председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "и председателят на Държавна агенция "Разузнаване".

2. В чл. 5, ал. 7, изречение второ след думите "министърът на отбраната" съюзът "и" се заменя със запетая и

след думите "председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "и председателят на Държавна агенция "Разузнаване".

3. В чл. 6, ал. 6, т. 3 след думите "министъра на вътрешните работи" съюзът "или" се заменя със запетая и след думите "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "или от председателя на Държавна агенция "Разузнаване".

4. В чл. 140, ал. 7 след думите "министъра на вътрешните работи" съюзът "или" се заменя със запетая и след думите "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "или от председателя на Държавна агенция "Разузнаване", когато се отнася за обекти на тази агенция".

5. В чл. 141, ал. 5 след думите "министъра на вътрешните работи" съюзът "или" се заменя със запетая и след думите "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "или председателя на Държавна агенция "Разузнаване", когато се отнася за обекти на тази агенция".

6. В чл. 145:

а) в ал. 2, т. 4 след думите "министъра на вътрешните работи" съюзът "или" се заличава и след думите "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "или от председателя на Държавна агенция "Разузнаване", когато се отнася за обекти на тази агенция";

б) в ал. 3 след думите "Министерството на вътрешните работи" съюзът "или" се заменя със запетая и след думите "Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "или на Държавна агенция "Разузнаване".

7. В чл. 148, ал. 3, т. 4 след думите "министъра на вътрешните работи" съюзът "или" се заличава и след думите "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "или от председателя на Държавна агенция "Разузнаване", когато се отнася за обекти на тази агенция".

8. В чл. 157, ал. 2, изречение първо след думите "министъра на вътрешните работи" съюзът "или" се заличава и след думите "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "или от председателя на Държавна агенция "Разузнаване", когато се отнася за обекти на тази агенция".

9. В чл. 158, ал. 2, изречение трето след думите "министъра на вътрешните работи" съюзът "или" се заменя със запетая и след думите "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "или от председателя на Държавна агенция "Разузнаване", когато се отнася за обекти на тази агенция".

10. В чл. 159, ал. 5 след думите "министъра на вътрешните работи" съюзът "или" се заменя със запетая и след думите "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "или от председателя на Държавна агенция "Разузнаване", когато се отнася за обекти на тази агенция".

11. В чл. 177, ал. 6 след думите "министъра на вътрешните работи" съюзът "или" се заменя със запетая и след

думите "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "или от председателя на Държавна агенция "Разузнаване", когато се отнася за обекти на тази агенция".

12. В чл. 178, ал. 7 след думите "министърът на вътрешните работи" съюзът "или" се заменя със запетая и след думите "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "или председателя на Държавна агенция "Разузнаване".

13. В чл. 216, ал. 2 след думите "министъра на вътрешните работи" съюзът "или" се заменя със запетая и след думите "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "или пред председателя на Държавна агенция "Разузнаване".

14. В § 1а от допълнителните разпоредби след думите "министърът на вътрешните работи" съюзът "или" се заменя със запетая, след думите "председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" се добавя "председателя на Държавна агенция "Разузнаване", след думите "Министерството на вътрешните работи" съюзът "или" се заменя със запетая и накрая се добавя "и на Държавна агенция "Разузнаване".

§ 11. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 22 и 61 от 2015 г.) в чл. 24, ал. 2 се създава т. 17:

"17. паричните средства и помощи по чл. 67, ал. 1 – 5, чл. 69, ал. 1, чл. 108 и чл. 111, ал. 1 от Закона за Държавна агенция "Разузнаване"."

§ 12. В Закона за уреждане на колективните трудови спорове (обн., ДВ, бр. 21 от 1990 г.; изм., бр. 27 от 1991 г., бр. 57 от 2000 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 87 от 2006 г. и бр. 7 от 2012 г.) в чл. 16, т. 6 накрая се добавя "Държавна агенция "Разузнаване" и Националната служба за охрана".

§ 13. В Закона за специалните разузнавателни средства (обн., ДВ, бр. 95 от 1997 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 49 от 2000 г., бр. 17 от 2003 г., бр. 86 от 2005 г., бр. 45 и 82 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 43 и 109 от 2008 г., бр. 88, 93 и 103 от 2009 г., бр. 32 и 88 от 2010 г., бр. 1, 13 и 61 от 2011 г., бр. 44 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 111 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г. и бр. 14, 42 и 56 от 2015 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 10в думите "Националната разузнавателна служба" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване".

2. В чл. 13, ал. 1, т. 3 думите "Националната разузнавателна служба" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване".

3. В чл. 20, ал. 2 думите "Националната разузнавателна служба" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване".

§ 14. В Закона за здравословни и безопасни условия на труд (обн., ДВ, бр. 124 от 1997 г.; изм., бр. 86 от 1999 г., бр. 64 и 92 от 2000 г., бр. 25 и 111 от 2001 г., бр. 18 и 114 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 76 от 2005 г., бр. 33, 48, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40 от 2007 г., бр. 102 и 108 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 12, 58, 88 и 98 от 2010 г., бр. 60 от 2011 г., бр. 7 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г. и бр. 27 от 2014 г.) в чл. 2, ал. 3, изречение първо след думите "Министерството на отбраната" съюзът "и" се заменя със запетая и след думите "Министерството на вътрешните работи" се добавя "и Държавна агенция "Разузнаване".

§ 15. В Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (обн., ДВ, бр. 102 от 2006

г.; изм., бр. 41, 57 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 25, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 18, 54 и 97 от 2010 г., бр. 23, 32 и 48 от 2011 г., бр. 25, 38, 87 и 103 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г. и бр. 53 от 2014 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, ал. 1, т. 16 думите "директорът, заместник-директорите, началниците на отдели и началниците на секции в Националната разузнавателна служба" се заменят с "председателят, заместник-председателите, директорите на дирекции и началниците на отдели в Държавна агенция "Разузнаване".

2. В чл. 16, ал. 1 думите "директорът на Националната разузнавателна служба" се заменят с "председателят на Държавна агенция "Разузнаване".

§ 16. В Закона за резерва на въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 20 от 2012 г.; изм., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г. и бр. 14 от 2015 г.) в § 4 от преходните и заключителните разпоредби ал. 2 се изменя така:

"(2) Съответствието на длъжностите на служителите по Закона за Министерството на вътрешните работи, ранговете на служителите по Закона за Държавна агенция "Национална сигурност" от резерва и ранговете на служителите по Закона за Държавна агенция "Разузнаване" от резерва към званията на военнослужещите по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България се урежда с акт на Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи, председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" и председателя на Държавна агенция "Разузнаване" съгласувано с министъра на отбраната."

§ 17. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 14, 22, 54 и 61 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4, ал. 1, т. 4 след думите "Национална сигурност" се поставя запетая и се добавя "по Закона за Държавна агенция "Разузнаване", а след думата "средства" се добавя "офицерите и сержантите по Закона за Националната служба за охрана".

2. В чл. 54б, ал. 3 след думите "вътрешните работи" се поставя запетая и се добавя "чл. 101, ал. 1, т. 5, 7 и 9 от Закона за Държавна агенция "Разузнаване".

3. В чл. 54е, ал. 1 след думите "вътрешните работи" се поставя запетая и се добавя "чл. 110 от Закона за Държавна агенция "Разузнаване", чл. 123 от Закона за Националната служба за охрана".

4. (В сила от 1.01.2016 г. - ДВ, бр. 79 от 2015 г.) В чл. 69:

а) създават се нови ал. 5 и 5а:

"(5) Държавните служители от Държавна агенция "Разузнаване" придобиват право на пенсия при навършване на възраст 52 години и 10 месеца и при 27 години общ осигурителен стаж, от които две трети действително изслужени по Закона за Държавна агенция "Разузнаване", на военна служба или по законите по ал. 1, 2 и 3.

(5а) Офицерите и сержантите от Националната служба за охрана придобиват право на пенсия при навършване на възраст 52 години и 10 месеца и при 27 години общ осигурителен стаж, от които две трети действително изслужени по Закона за Националната служба за охрана, на военна служба или по законите по ал. 1, 2 и 3.";

б) алинея 8 се изменя така:

"(8) Осигурителният стаж за придобиване право на пенсия по ал. 1, 2, 3, 5, 5а и 6 се зачита при взаимно допълване, а осигурителният стаж по ал. 4 и 7 може да допълва осигурителния стаж по ал. 1, 2, 3, 5, 5а и 6.";

в) в ал. 9 думите "ал. 1, 2, 3 и 6" се заменят с "ал. 1, 2, 3, 5, 5а и 6";

г) в ал. 10 думите "ал. 1 – 3" се заменят с "ал. 1 – 3, 5 и 5а".

5. В чл. 127, ал. 5 думите "Националната разузнавателна служба" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване".

§ 18. (1) До 31 декември 2015 г. държавните служители от Държавна агенция "Разузнаване" придобиват право на пенсия независимо от възрастта им при 27 години общ осигурителен стаж, от които две трети действително изслужени по този закон, на военна служба или по законите по чл. 69, ал. 1, 2 и 3 от Кодекса за социално осигуряване.

(2) До 31 декември 2015 г. офицерите и сержантите от Националната служба за охрана придобиват право на пенсия независимо от възрастта им при 27 години общ осигурителен стаж, от които две трети действително изслужени по Закона за Националната служба за охрана, на военна служба или по законите по чл. 69, ал. 1, 2 и 3 от Кодекса за социално осигуряване.

(3) Лицата по ал. 1 и 2, които до 31 декември 2015 г. имат необходимия осигурителен стаж за придобиване право на пенсия, могат да се пенсионират независимо от възрастта им до 31 декември 2018 г.

§ 19. В Закона за Българската телеграфна агенция (обн., ДВ, бр. 99 от 2011 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 78 от 2012 г.; изм., бр. 15 от 2013 г. и бр. 19 от 2014 г.) в чл. 5, ал. 1, т. 4, буква "н" думите "директорите на Националната разузнавателна служба" се заменят с "ръководителите на Държавна агенция "Разузнаване".

§ 20. В Закона за мерките срещу изпирането на пари (обн., ДВ, бр. 85 от 1998 г.; изм., бр. 1 и 102 от 2001 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 54, 59, 82 и 108 от 2006 г., бр. 52, 92 и 109 от 2007 г., бр. 16, 36, 67 и 69 от 2008 г., бр. 22, 23 и 93 от 2009 г., бр. 88 и 101 от 2010 г., бр. 16, 48, 57 и 96 от 2011 г., бр. 44, 60 и 102 от 2012 г., бр. 52 от 2013 г., бр. 1, 22 и 53 от 2014 г. и бр. 14 от 2015 г.) в § 1, т. 4 от допълнителните разпоредби думите "Националната разузнавателна служба" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване".

§ 21. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37, 42, 45, 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г. и бр. 14, 23, 24, 29 и 61 от 2015

г.) навсякъде думите "Националната разузнавателна служба" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване".

§ 22. В Закона за експортния контрол на продукти, свързани с отбраната, и на изделия и технологии с двойна употреба (обн., ДВ, бр. 26 от 2011 г.; изм., бр. 56 и 93 от 2012 г., бр. 9 от 2014 г. и бр. 14 от 2015 г.) в чл. 5, т. 2 думите "Националната разузнавателна служба" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване".

§ 23. В Закона за българските лични документи (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9, 23, 32 и 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г. и бр. 14 от 2015 г.) в чл. 38, ал. 1, т. 1, буква "м" думите "Националната разузнавателна служба и" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване", а думата "началника" се заменя с "директора".

§ 24. В Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г.; изм., бр. 46 и 109 от 2007 г., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 12, 27, 32 и 33 от 2009 г., бр. 15, 32 и 101 от 2010 г., бр. 13, 33, 60, 61 и 93 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 19, 20, 25 и 60 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 71 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г. и бр. 14, 24, 41, 42 и 60 от 2015 г.) в чл. 396, ал. 1, т. 6 думите "Националната разузнавателна служба" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване".

§ 25. В Изборния кодекс (обн., ДВ, бр. 19 от 2014 г.; изм., бр. 35, 53 и 98 от 2014 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 66, ал. 1, т. 7 думите "Националната разузнавателна служба" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване".

2. В чл. 158 думите "Националната разузнавателна служба" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване".

§ 26. В Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; изм., бр. 29 от 1968 г., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 и 31 от 1982 г., бр. 44 от 1984 г., бр. 41, 79 и 80 от 1985 г., бр. 89 и 90 от 1986 г., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1, 86, 90 и 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50, 97 и 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62, 85 и 120 от 1997 г., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21, 51 и 98 от 2000 г., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24 и 41 от 2015 г.) в чл. 195, ал. 3 думите "Националната разузнавателна служба" се заменят с "Държавна агенция "Разузнаване".

§ 27. (1) Министерският съвет в 6-месечен срок от влизането в сила на закона приема подзаконовите актове по прилагането му.

(2) До приемането на актовете по ал. 1 се прилагат подзаконовите актове, издадени по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България относно Националната разузнавателна служба, правомощията на нейния ръководител и статуса на нейните служители, доколкото не противоречат на този закон.

§ 28. Директорът и заместник-директорът на Националната разузнавателна служба, заварени на военна служба към датата на влизане в сила на закона, изпълняват функциите съответно на председател и заместник-председател на Държавна агенция "Разузнаване" до назначенията по чл. 14.

§ 29. Разпоредбите на този закон не могат да бъдат тълкувани в смисъл, ограничаващ приложението на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. Органите по този закон осигуряват пълно и безусловно сътрудничество с Комисията за разкриване на документите и обявяване на

принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

§ 30. Изпълнението на закона се възлага на Министерския съвет и на председателя на Държавна агенция "Разузнаване".

§ 31. Законът влиза в сила от 1 ноември 2015 г., с изключение на § 17, т. 4 относно чл. 69, който влиза в сила от 1 януари 2016 г.

Законът е приет от 43-то Народно събрание на 1 октомври 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на

Закона за Държавна агенция "Разузнаване"

(ДВ, бр. 51 от 2020 г.)

.....

§ 32. Инструкцията по чл. 70, ал. 2 се издава в едномесечен срок от влизането в сила на този закон.

.....